

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan sveder, izimil nedelje in praznika, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. na mesec, po 80 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za osnanila plačuje se od stiri stopne petit-vrate po 5 kr., če se osnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, osnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

„Morituri vos salutant!“

Od Drave, 14. maja.

Korak za korakom, počasi sicer ali sigurno prodirajo Nemci proti jugu, proti srcu Malega Štajerja, po katerem pohlepno iztezajo svoje kremplje. Pred petdesetimi leti še je bila jezikovna meja pri Lipnici in še pred dvajsetimi leti so v gorovju blizu Lipnice stanovali Slovenci. Zdaj jih ni več, še sledu jim ni. Šola germanizuje hitro, zlasti še, če jej pomaga katoliška cerkev in katoliška cerkev je v sekovski škofiji posebno izza časa Zwergerja pospeševala germanizacijo na vso moč.

Zdaj se smatra, da je jezikovna meja pri Spielfeldu. Res je velikanska večina prebivalstva od Maribora do Spielfelda slovenske narodnosti, ali žilavi, intenzivni nemški agitaciji se je posrečilo, ujeti slovensko prebivalstvo v svoje zanjke in danes že lahko rečemo, da je slovenstvo od Spielfelda do Maribora poraženo in da so Nemci zmagovalci na celi tej črti.

Nemci so to dosegli tekom dobrega desetletja. Zdaj so tod gospodarji in kdo ve, če se jih kdaj odresemo. Nemci so dobili v roke občinske zastope pri sv. Ilju, v Dobrenju, v Leitersbergu pri Mariboru, zmagali so — komaj teden dni je tega — v Cirknici in dne 11. maja so zmagali tudi v občini Stehovec. Ako se ohranijo v teh pozicijah, potem so zdravski Slovenci izgubljeni, toliko bolj, ker uradi in šole pospešujejo germanizacije na vso moč in z vso silo.

Vzroke zmagovanju Nemcev ni težko uganiti. Ob jezikovni meji je boj vedno težak. Na nas pritiska mogočen, krut sovražnik, kateri ima na razpolaganje vsakovrstnih sredstev. Slovenci bi se ga mogli samo ubraniti, ako bi z vsemi silami delali na probujo naroda, ako bi utrjevali narodno zavest, širili omiko in se zavzemali za gospodarsko blagostanje prebivalstva. Toda priznati se mora, da se pri nas ničesar ne stori. Posvetne inteligence ni ali pa je nemška, duhovščina pa se — z nekaterimi častnimi izjemami — zadovoljuje s tam, da svoje ovce striže. Iz Maribora, kjer hočejo vendar vladati vse Slovenstvo na Štajerskem, kar ga ne spada pod Celje, kjer nosijo mladi duhovniki zvonec, tam za narodno delo nihče prsta ne gane. Namesto političnih shodov imamo k večjemu misijone, ki ljudstvo od narodne ideje odvrčajo. Politično smo neorganizovani, poslanci nas poznajo samo ob volitvah, po volitvah pa jim še na misel ne pride, da bi kdaj stopili pred svoje volilce, da bi ljudstvo politično izobraževali in je vzgojevali. Kdo naj se potem čudi, da vse gineva in da nemštvo mogočno napreduje?

Na prvem katoliškem shodu v Ljubljani je takratni dubovski župnik Šegula zaklical zborovalcem: „Morituri vos salutant!“ — Danes ponavljamo ta klic mi Slovenci pod Spielfeldom, Slovenci pred vrati Maribora. Župnik Šegula je takrat pojasnil razmere okrog Spielfelda in prosil bratske pomoči. Izprosil je ni. Spielfeldska okolica je danes definitivno izgubljena, in Šegulov pozdrav je bil zadnji slovenski klic iz sekovske škofije.

Tudi mi kličemo danes „Slovenci, morituri vos salutant!“ Morda je tudi ta naš današnji klic zadnji pozdrav zdravskih Slovencev. Nemci so nas dobili v roke in Nemeč ima koščeno pest. Pomoč, znatna in izdatna pomoč, trajna in energična podpora nam more jedina pomagati. Šegulov apel na duhovščino ni našel nikakoli odziva in morda se tudi nam tako zgodi. ^{polnilnik} primeri potem

smo izgubljeni in bomo v nekaterih desetletjih germanizovani, bodoči zgodovinarji pa bodo čez pol stoletja pisali: Od Maribora do Spielfelda bivali so pred petdesetimi leti večinoma Slovenci, a potopili so se v nemškem morju, ker se nihče ni za njih probujo brigal in ker so jih njihovi voditelji namesto z narodno brano pitali z raznarodujočim strupom klerikalizma.

V Ljubljani, 16. maja.

Beda v Galiciji. Radi velike draginje kruha in žita v Galiciji, kjer so se radi tega pripetili že opasni izgredi, ja več galiških mest sprejelo peko kruha v lastno režijo, da bode možno revnejšim ljudem kruh ceneje prodajati. Deželni odbor pa je sklenil, da začne takoj z večjimi javnimi deli, pri katerih bode dobilo mnogo delavcev zaslužka. — Draginje žita in kruha v Galiciji so seveda največ krivi židovski špekulantje!

Bolgari proti svojemu knezu. Srbske „Male Novine“ poročajo, da vlada v nekaterih odločilnih bolgarskih krogih veliko nezadovoljstvo proti knezu Ferdinandu. Knezu se celo javno grozi. Da se torej ta nezadovoljnost poleže in se pozornost nezadovoljnejev odvrne od notranjih razmer, da se zabrani revolucija, dela vlada na to, da se začne z bolgarske strani resno nastopati proti Srbiji in Turčiji v Macedoniji. Tem načinom naj se utrdi popularnost kneza Ferdinanda. A kaj porečeta k takim nevarnim eksperimentom kneza Ferdinanda Rusija in Avstrija?

Chamberlain in rusko-angleški konflikt. Angleški državni tajnik za kolonije, Chamberlain, je imel v Birminghamu tak govor, kakor bi stala Evropa na pragu velike rusko-angleške vojne. Zunanji položaj, je dejal, je sila resen in moten, in morda se skoro približa čas, ko bode treba apelirati na patrijotizem angleškega naroda. Vzrok: ruska okupacija Port Arthurja in Talien-Wana. Chamberlain meni, da bi morala Anglija Rusiji vojno že napovedati ter izjavlja, da se z lordom Salisburyjem glede angleške popustljivosti nikakor ne strinja, ker je žaljena čast Anglije. Chamberlain pravi, da bi bilo za mir velike nevarnosti, ako bi Salisbury padel. Anglija ima z Rusijo opravka na Kitajskem in v Afganistanu. Sporazumljenje z Rusijo je nemogoče, kajti glede omenjenih dveh luk je Rusija svojo obljubo že čez 14 dni prelomila, torej se na ruske pogodbe sploh ni zanesti. Chamberlain torej pozivlja Angleže k nujno potrebnim slogi ter izreka veselje, da vlada dobro razmerje z ameriškim „bratrancom“.

Špansko ameriška vojna. Amerikanci so poskušali zadnje dni nekaterikrat izkrcati se na Kubo, a baje vedno brezuspešno. Pri Cabanasu se je moral stotnik Dorst umakniti, ko je hotel privedi insurgentom orožja. Pri Cienfuegosu je bil mej 3 ameriškiimi ladjami in španskimi baterijami hud boj. Zmagali so Amerikanci. Španci so izgubili baje 400 mož. Glede bombardiranja glavnega mesta Portorike, San Juana, se javlja, da so sicer Amerikanci napravili obrežnim trdnjavam in glavnemu mestu dokaj škoda, da je bilo ubitih nekaj španskih vojakov in nekaj več civilistov, a da se je morala ameriška eskadra Sampsona končno vendar-le umakniti. Španci pišejo celo, da je bil Sampson tepen, kar pa ni verjetno. Umaknil se je baje največ radi tega, ker se mu je mej bojem sporočilo, da se je španska ladijevna divizija prikazala pri antilekem otoku Martinique. Špansko ladi-

jevje je torej bržčas na poti v luko Havane; ako bi se to posrečilo, bi imeli Amerikanci pri Kubi težko opravilo. Sodi se torej, da se je eskadra Sampsona vrnila proti Havani, da prehití Špance ter jim zabrani vhod v havansko luko. Morda se ameriško in špansko ladijevje srečati ter zgrabiti sredi poti. Sampsonovi eskadri se pridruži eskadra Schleya, ki je vsidrana sedaj pri fort Monrove. Združeni ameriški ladijevji brezdvomno premagati starikave španske ladije.

Protiburševske demonstracije pred sodiščem.

(D dalje)

Centenemu uredništvu časnika „Slov. Narod“ v Ljubljani.

Sklicevaje se na § 19. tiskovnega zakona pozivlja podpisani centenemu uredništvu, naj sprejme z ozirom na članek (poročilo) „Protiburševske demonstracije pred sodiščem“ v številki 109. „Slov. Naroda“ z dne 14. t. m. v prihodnji številki omenjenega lista sledeči popravek:

Ni res, da sem pri svojem zaslišanju „pred vsem opomnil, da nisem zmožen slovenskega jezika.“ Res pa je, da sem na dotično vprašanje gospoda predsednika izjavil: sem zmožen, (slovenskega jezika), želim pa, da izpovem v nemškem jeziku, ker govorim ta jezik gladkeje (geläufiger) nego slovenski.

Ljubljana, 15. maja 1898.

O. Wratschko,
c. kr. policijski nadkomisar.

Slučaj Mittermayer.

Priča Breznik (redar) pravi, da je Mittermayer šel za aretiranim Žargijem v družbi več ljudi.

Priča Slanovec (redar) pripoveduje, da je bil v Wolfvovih ulicah Mittermayer, ko je prišel iz „Zvezde“ z zmožico.

Mittermayer taji, da bi šel z zmožico, ker ni prišel iz „Zvezde“, nego sam od Bambergga.

Dr. Poček: Ko ste ulico zaprli, ni Mittermayer nikamor več šel?

Priča Slanovec (redar): Ne. Takoj se je ustavil ter bil čisto miren. Ponudil se je za pričoo za nekoga drugega.

Dr. Takavčič: Kdaj je Šmalc potegnil sabljo?

Priča Slanovec: Ko so šli ljudje od Bambergga proti Wolfvovim ulicam.

Priča Kerin (redar) pravi, da misli, da je bil Mittermayer v „Zvezdi“ in da je šel za aretiranim Žargijem, da pa ne ve, ali je Mittermayer vpil in kričal.

Pa jk: Ali ga ni redar Breznik opozoril, naj miruje, in da bo sicer aretiran?

Kerin: Dã, Breznik je dejal to človeku, ki je vpil.

Priča Cvetrečnik je slišal, da je Mittermayer radi aretiranege Žargija v Wolfvovih ulicah dejal: Sramota, da se areтира delavca! Za množico ni šel, nego je prišel sam od Bambergga sem.

Dr. Šušteršič: Mittermayer je torej tiste besede mirno in dostojno govoril?

Cvetrečnik: Dã, povsem mirno.

Dr. Poček: Morda je Mittermayer sam s seboj tako govoril, ne da bi hotel drugim tega reči?

Cvetrečnik: Morda! Jaz sem si le mislil: Prav ima!

Dr. Šušteršič: Če bi bil hotel s policajem govoriti, bi moral vendar glasno zaklicati?

Cvetrečnik: Dã, gotovo bolj glasno!

Slučaj Ardigala.

Priča Gvidon Šmalc (redar) je večkrat opominjal Ardigala, naj miruje in da naj se odstrani, a on ni ubogal. Zato ga je aretiral. Rekel ni ničesar.

Notar Plantan: Ali se je kaj umaknil? Obtoženec trdi, da se je parkrat, le v sneg ni hotel.

Priča Šmalc: Dã, tako je bilo, in vinjen je bil tudi.

Slučaj Cankar.

Priča Slanovec (redar): Ko so Žargija odpeljali, se je Cankar pritožil stoječ v gnjeci, češ,

Zadel: 3—4 korake od njega.
 Preds.: Ali bi poznali fanta?
 Zadel: Ne.
 Priča Iv. Tišler, črkostavec, pravi, da je priletel preko njegove glave kamen ter razbil kazini okno. Inocente se je prestrašil in dvignil roko.
 Preds.: Torej morete s prisego potrditi, da Inocente kamna ni vrgel?
 Tišler: Da, morem.
 Priča Fr. Vončina, knjigovez, pravi, da je bil fant 15—16 let star, ki je vrgel kamen.
 Preds.: Torej ste videli fanta, ko je vrgel kamen?
 Vončina: Da, videl.
 Dr. Krisper: Inocente! Dvignili ste levo roko. Ali ste morda levičar?
 Inocente: Ne.
 Drž. pravdnik Pajk izjavi, da odstopi od obtožbe proti Inocenteu.
 (Inocente odide. Izvedenca zahtevata po 2 gld. za izgubo časa.)
Afera Stöcklinger—Erbežnik, Milavec in Mavec.
 Priča Zupan pravi, da je karnijolec Stöcklinger v njegovo prodajalno pritekel ter ga prosil v slovenskem jeziku zavetišča. Na to je šel Zupan vun ter se čudil, da smatrajo Stöcklingerja za Nemca, ker slovensko govori. Erbežnika je sunil dvakrat nazaj, ko je silil v prodajalnico in vpil: "Nemca vun!"
 Obtož. Erbežnik: Samo enkrat me je sunil, ker sem se držal vrat.
 Dr. Poček (Zupanu): Ali ste slišali, ko so vpili: Vun Nemca, ali bomo pa "šajbe" pobili?
 Zupan: To so različni vpili.
 Vencajz: In ta tudi?
 Zupan: Erbežnik tudi!
 Dr. Papež: Ali je Stöcklinger sam prosil vun?
 Zupan: Da.
 Dr. Papež: Ali se vi množice niste bali, ker ste šli trikrat vun?
 Zupan: Nič.
 Priča Goričan (redar) je videl, ko so odpeljali Erbežnika, ker je silil v Zupanovo prodajalno.
 Jož. Miklavc, trg. pomočnik, sin obtoženca Miklavca, je videl, ko je Milavec s palico zamahnil proti Stöcklingerju, ali ga je zadel, ne ve. Tudi Erbežnika je videl, ko je tolkel po vratih in vpil: "Nemca vun, sicer homo "šajbe" pobili!"
 Erbežnik: Ni resnica!
 Dr. Papež: Ali ste tako blizu Erbežnika stali, da ste ga natanko slišali?
 Miklavc: Da, čul sem ga.
 Priča Mauser, delavec, je sračal 20 febr. Erbežnika pri ljubljanski pošti ter sta šla skozi "Zvezdo" pit v konsumno društvo.
 Preds.: Kaj sta se tam menila?
 Mauser: O, nič hudega!
 Preds.: Kam sta šla, ko sta izpila?
 Mauser: Šla sva v "Zvezdo" ter sva hotela še iti v kazino pit, a naju niso pustili.
 Preds.: Ali je v "Zvezdi" Erbežnik komu grozil?
 Mauser: Ne. (Konec prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 16. maja.

— (Protiburšovske demonstracije pred sodiščem.) Obravnava radi protiburševskih demonstracij je bila včeraj končana. Zagovorniki so govorili že včeraj, danes ob 3/4 na 1 uro pa je bila obsodba razglašena. Obsojeni so bili: Ivan Štefe radi prestopka § 312 na 10 gld. globe, Jernej Žargi radi pregreška § 305 na 14 dnij zapora, Ivan Erbežnik radi hudodelstva po § 98 lit. a) in b) na šest tednov ječe, Jakob Ardigal radi pregreška § 283 na tri dni zapora, Ivan Jerič radi pregreška § 283 na tri dni zapora, Franc Milavec radi prestopka § 312 na 5 gld. globe in Ignacij Mavec radi prestopka § 460 na 14 dnij zapora. Oproščeni so bili: Ivan Miklavc, Anton Kosec, Alojzij Luknar, visokošolci: Karol Klander, Anton Lavrič, Anton Bončar in Ivan Modic, dalje Ivan Jerina, Miha Mittermayer, in dijak Dragotin Cankar. Obtoženec Ivan Inocente je bil že mej obravnavo oproščen. Razloge razzodbi objavimo s koncem poročila o obravnavi v jutrišnji številki.

— (Občinski svet) imel bode v torek, dne 17. maja, ob petih popoldne v mestni dvorani izredno sejo. Ko bi se ta dan ne mogle rešiti vse točke dnevnega reda, nadaljevala se bode seja v sredo, dne 18. in event. tudi v petek dne 20. t. m., vsakokrat ob petih popoldne. Dnevni red: I. Predsedstvena naznanila. II. Čitanje in odobrenje zapisnika zadnje seje. III. Odseka ad hoc poročilo o nasvetih županovih glede praznovanja vladarske petdesetletnice Njegovega Veličanstva cesarja Frana Josepa I. IV. Pravnega in personalnega odseka poročilo o izidu zadnjih dopolnilnih volitev v občinski

svet in o ugovorih zoper postopanje volilne komisije v II. in I. razredu. V. Volitev podžupana (§§ 19. in 21. občinskega in § 31. občinskega volilnega reda). VI. Volitev osmero stalnih odsekov (§ 55. obč. reda.) VII. Dopolnilne volitve v posebne odseke in sicer: a) v klavnično ravnateljstvo (1 člen); b) v direktorij mestnega užitninskega zakupa (2 člena); c) v direktorij mestnega vodovoda (1 člen); d) v direktorij mestne elektrarne (2 člena); e) v regulacijski odsek (2 člena); f) v odsek za nadzorovanje zgradbe topničarske vojašnice (1 člen); g) v disciplinarno komisijo (3 členi); h) v odsek za ustanovitev mestnega godbenega zbora (1 člen); i) v loterijski odsek (1 člen); j) v pokopališni odsek (2 člena). VIII. Personalnega in pravnega odseka poročilo: 1. o prošnji magistratnega tajnika dra. Iv. Jana za podaljšanje dopusta; 2. o oddaji službe mestnega inženirja. IX. Finančnega odseka poročila: 1. o županovih predlogih: a) glede naprave vremenske hišice, b) o potrebi gradnje železnega rastlinjaka, c) glede naprave tlaka ob desni strani Poljanske ceste; 2. o prošnji župnega urada trnovskega v Ljubljani za podporo v pokritje troškov za popravo po potresu poškodovanega župnišča; 3. o ponudbi pisateljskega podpornega društva glede odkupa njegovega posestva na poljanski cesti; 4. o nasvetu magistratovem, da bi se nakupil računski stroj; 5. o prošnji "črevljarske zadruga" v Ljubljani za podporo za prireditve strokovnega tečaja; 6. o prošnji mestnega vrtnarja Heinica za nakup bicikla; 7. o magistratovem nasvetu zaradi pripoznanja nagrad nekaterim mestnim stražnikom, ki so zasledovali pse brez pasjih mark; 8. o nepričakovani skontraciji mestne blagajnice dne 18. aprila t. l.; 9. o prošnji "Theatervereina" v Ljubljani: a) za podporo sploh, b) za prispevek v svrhu brezplačnih predstav o priliki praznovanja vladarske petdesetletnice cesarjeve. X. Stavbnega odseka poročila: 1) o prošnji h šnega posestnika in stavbenika Filipa Supančiča glede določitve nivala za novo hišo na Rimskeji cesti št. 16; 2. o oddaji izdelave splošnega mestnega kanalizacijskega načrta na podlagi došlih ponudb. XI. Policijskega odseka poročila: 1. o uredbi prodaje premoega po ulcah; 2. o priredbah in uredenju mestnih policijskih stražnic na Poljanski in Radeckega cesti; 3. o dopisu glavnega odbora c. kr. kmetijske družbe za Kranjsko glede prispevka kmetijsko-kemičnemu poskuševališču; 4. o redu za vožnjo z omnibusi. XII. Šolskega odseka poročila: 1. o računu ravnateljstva c. kr. višje realke o porabi dotacije za modelirsko šolo v letu 1897; 2. o računu ravnateljstva c. kr. višje realke o porabi dotacije v letu 1897; 3. o prošnji vodstva mestne slovenske dekliške osemrazrednice za remuneracijo v svrhu poravnanja zaostalih računov; 4. o računu ravnateljstva višje dekliške šole o porabi dotacije v letu 1897. XIII. Direktorija mestnega vodovoda poročila: 1. o prošnji kongregacije usmiljenih sestrâ za znižanje vodarine; 2. o prošnji hišnega posestnika Frana Rozmana pred Konjušnico št. 1, da bi se mu znižala pristojbina za navrtanje cevij; 3. o prošnji hišnega posestnika Frana Bahovca, da se popolni mestni vodovod po cesti, ki drži mimo njegove nove hiše vzporedno z Dunajsko cesto; 4. o računskem sklepu mestnega vodovoda za leto 1897. XIV. Direktorija mestne elektrarne poročilo o zavarovanju mestne elektrarne proti obveznosti. XV. Klavničnega ravnateljstva poročila: 1. o prošnji mesarskega mojstra Ivana Kopača za znižanje klavnične pristojbine; 2. o uravnavi konjskega sejmišča in in dovolitvi za to potrebnega kredita; 3. o računskem sklepu mestne klavnice za leto 1897. XVI. Regulačnega odseka poročila: 1. o ponudbi hišnega posestnika J. C. Hamana glede nakupa onega sveta, ki se od Peter Strellove hiše v Špitalških ulicah ne bode potreboval v regulacijske namene; 2. o zadevi odkupa Marije Černetove hiše v Ribjih ulicah št. 7; 3. o odkupu 78.05 m² sveta za razširjanje Lončarske steze pred posestvom Vekoslava Šuneca; 4. o preložitvi trače podaljšane Bleiweisove ceste tam, kjer se odcepi od Marije Terezije ceste proti cesti na Rudolfovo železnico; 5. o zadevi otvoritve ulic od Karlovske ceste v Prule čez posestvi Ivana Ahlina in Marjete pl. Farkaševce; 6. o prošnji hišne posestnice Franje Sitscheve za povišanje odkupnine za svet, kar ga odstopi v regulacijske namene; 7. o odkupnini za svet, kateri odstopi hišni posestnik Anton Kačar za razširjenje sv. Petra ceste; 8. o prošnji Ivana Tomca, posestnika na cesti v mestni log, za povišanje odkupnine. XVII. Finančnega odseka poročila: 1. o prošnji hišne posestnice Katarine

Malovrhove glede izplačila dovoljenega jej 3% nega posojila; 2. o prošnjah za podpore in predujme. XVIII. Direktorija mestnega vodovoda poročilo o prošnji za predujem. XIX. Disciplinarne komisije poročila o disciplinarnih zadevah.

— (Parobrod na Ljubljani.) Dež. vlada je g. Karlu Kotniku na Vrhniki dovolila, da sme za poskušnjo voziti s svojim parobrodom po Ljubljani in sicer od Vrhnike do Ljubljane, kjer se Gradašica izliva v Ljubljano.

— (V Gradašico skočil) je dne 14. t. m. popoldne trgovski vajenec A. B. in se hotel uopiti. Ko je pa bil v vodi, se je premislil in si pomagal k bregu, kjer ga je Neža Zorman prišla in potegnula na suho. Slabo šolsko spridevalo in strah pred očetovsko kaznijo napotila sta vajenca, da si je šel hladit kri v vodo.

— (Iz Šiške) se nam piše: Solnčni popoldan — suha pota — brez prahu — kaj čuda, da se je včeraj vzdignila menda vsa Ljubljana. Glavni tok skromnejših izletnikov imel je kurs v Šiško ali preko nje dalje; sledil je "Glasbeni Matici" ali šišenski podružnici sv. Cirila in Metoda, katera je taborila pri "Matjanu". Solnce je še žarilo, ko je zaigrala "Zvezda" na odru pod ovenčano spominsko ploščo V. Vodnika, v znamenju, da se je veselica pričela Tamburaški klub "Zvezda", na 15 sviračev pomnožen, se je odlokal in žrel glasno priznanje. Jednako hvalevredno je nastopal čitalniški moški in mešani zbor. G. iur. Fr. Jančigaj je v daljšem poljudnem govoru opisal namen in važnost družbe sv. Cirila in Metoda ter z iskreno besedo pozivljaj Šiškarje, naj stopijo v kolo družtvnikov in naj z obilnimi darovi podpirajo Ciril-Metodovo družbo. S prirejeno veselico izpolnila je Šiška za letošnji del svoje narodne dolžnosti. Čaka je še druga naloga. Ko bo narod slovenski plačeval dolg svojemu Prešernu, prispevati bo morala tudi Šiška. Prirediti ji bode toraj veselo za Prešernov spomenik, kajti ta naj bo vreden velikega našega pesnika.

— (Žganje ga je vbilo.) Pri posestniku Matavžu Klemencu v Zg. Šiški službojuči blavec Ign. Breznik je dne 12 t. m. zvečer toliko žganja popil, da je v noči potem umrl.

— (Gasilno društvo) se snuje v Brezovici v ljubljanski kolici.

— (Občinski odbor v Ribnici) sklenil je v svoji seji dne 27. aprila t. l. g. Viljemu Puticku, c. kr. gozdno nadzornemu komisarju v Ljubljani za nepričakovano povolno odpeljavo poplavnih voda v Ribniški dolini, zlasti za napravo odvajalnega kanala pri Žlebiču, iz Bistrice v Tentero, — izreči in sporočiti najskrenejšo zahvalo in popolno priznanje.

— (Imenovanje.) Avskultant g. Alojzij Mašera je imenovan sodnim pristavom za okrožje višjega sodišča tržaškega.

— (Znaten dar.) Veleposestnik gosp. Fran Kalister v Trstu je društvu "Šolski dom v Gorici" podaril tisoč gld.

— (Tržaški peki) so sklenili, zvišati ceno kruha in sicer kilogram za 2 kr. Ta človekoljubni namen je preprečilo namestništvo, ki je zaukazalo, da morajo peki prodajati kruh po sedanjih cenah, da ni nobenega vzroka, povišati ceno.

— (Umrl) je v Bolcanu na Tirolskem odvet. koncipijent g. dr. Andrej Dominikuš, sin staroste mariborskih rodoljubov, odvetnika dr. Ferdinanda Dominikuša. Pokojnik je dolgo let bolehal in ja nazadnje iskal zdravja v Bolcanu, kjer ga je ugrabila smrt v najlepši moški dobi. Bodi ljubeznjivemu, simpatičnemu možu zemljica lahka!

* (Tolstega čestilci) V Rusiji je baje več majhnih naselbin, kjer živé Tolstega čestilci prav tako, po istih principih, katere razvija pisatelj v svojih spisih. Tako n. pr. živi v neki vasi ob Črnem morji približno 50 ljudij, — možje, žene in otroci, — kateri se veliko bavijo z vinorejo. Vsaka rodbina ima majhno hišico, neoženjeni možje pa stanujejo skupaj v večji hiši. V vasi je tudi šola; možje so tudi rokodelci. Kar potrebujejo prebivalci zase, naredi si vse sami: hiše, hišna oprava, orodje, vse je delo njih rok. Obeduje pa vsa vas skupaj, na velikanski mizi stoje ogromne lesene sklade, iz katerih zajema po šest in šest prebivalcev skupaj. Razun tega so na mizi še veliki vrči vode, par steklenic vina in kosi kruha. Na jedni steni te jedilnice visi slika grofa Tolstega.

Darila:

Št. peterski ženski podružnici v Ljubljani je darovala gospa Franja Velkaverh v spomin 50letnice cesarjevega vladanja 100 gld. ter postala pokroviteljica. Živela!

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospodična Olga Gasparin, učiteljica v Kostanjevici, 24 kron, nabrala na svatbi gosp. inženjerja Rajmunda Lapajna in njegove lepe neveste gosp. Milke Lapajne. Živela rodoljubna nabiralka, darovalke in darovalci in poročenca!

Za Prešernov spomenik: G. Fran Horvat v Stenjaku v Bosni 6 kron, g. Ivan Erjavec istotam, 4 krone. Skupaj 10 kron. — Znesek

